

31976L0308

19.3.1976.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 73/18

PADOMES DIREKTĪVA**(1976. gada 15. marts)****par savstarpēju palīdzību tādu prasījumu piedziņā, kas radušies no darbībām, kuras ir daļa no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda finansēšanas sistēmas, kā arī lauksaimniecības un muitas nodokļu piedziņā**

(76/308/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

piemērot Kopienas noteikumus, it īpaši kopējās lauksaimniecības politikas jomā, tā veicinot krāpšanu;

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 100. pantu,

ņemot vērā Padomes 1970. gada 21. aprīļa Regulu (EEK) Nr. 729/70 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu ⁽¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2788/72 ⁽²⁾, jo īpaši tās 8. panta 3. punktu,

tā kā tāpēc nepieciešams pieņemt kopīgus noteikumus par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā;

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

tā kā šie noteikumi jāattiecinā gan uz to prasījumu piedziņu, kas radušies no dažādiem pasākumiem, kuri ir daļa no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda pilnīgas vai daļējas finansēšanas sistēmas, gan uz lauksaimniecības un muitas nodokļu piedziņu tādā nozīmē, kā noteikts 2. pantā 1970. gada 21. aprīļa Lēmumā 70/243/EOTK, EEK, *Euratom* par dalībvalstu finanšu iemaksu aizstāšanu ar Kopienas pašu resursiem ⁽⁵⁾ un Pievienošanās akta 128. pantā; tā kā šie noteikumi jāattiecinā arī uz procentu un citu izmaksu piedziņu, kas var rasties saistībā ar šādiem prasījumiem;ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽³⁾,ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽⁴⁾,

tā kā pašlaik nav iespējams kādā dalībvalstī piedzīt prasījumu, pamatojoties uz dokumentu, ko izdevušas iestādes kādā citā dalībvalstī;

tā kā savstarpējai palīdzībai būtu jāizpaužas tādējādi, ka, no vienas puses, lūguma saņēmējai iestādei jāsniedz lūguma iesniedzējai iestādei informācija, kas pēdējai vajadzīga, lai piedzītu tās dalībvalstī radušos prasījumus, kā arī jāpaziņo parādniekam visi dokumenti, kas attiecas uz prasījumiem, kas radušies šai dalībvalstī, un, no otras puses, lūguma saņēmējai iestādei pēc lūguma iesniedzējas iestādes lūguma jāpiedzen prasījumi, kas radušies šās lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstī;

⁽¹⁾ OV L 94, 28.4.1970., 13. lpp.⁽²⁾ OV L 295, 30.12.1972., 1. lpp.⁽³⁾ OV C 19, 12.4.1973., 38. lpp.⁽⁴⁾ OV C 69, 28.8.1973., 3. lpp.⁽⁵⁾ OV L 94, 28.4.1970., 19. lpp.

tā kā lūguma saņēmējai iestādei šie dažādie palīdzības veidi jāsniedz saskaņā ar lūguma saņēmējas iestādes dalībvalstī spēkā esošiem normatīviem un administratīviem aktiem, kas reglamentē šos jautājumus;

tā kā jādefinē palīdzības lūguma iesniegšanas nosacījumi, kas jāievēro lūguma iesniedzējai iestādei, kā arī izsmelīgi jānosaka īpaši apstākļi, kuros lūguma saņēmēja iestāde var palīdzību atteikt;

tā kā gadījumos, kad lūguma saņēmējai iestādei lūguma iesniedzējas iestādes vārdā jāveic prasījumu piedziņa, lūguma saņēmējai iestādei, ja tās dalībvalstī spēkā esošie noteikumi to pieļauj un ar lūguma iesniedzējas iestādes piekrišanu, jābūt tiesīgai piešķirt parādniekam maksāšanas termiņu vai arī samaksu pa daļām; tā kā jebkādi procenti, kas iekasēti sakarā ar šo maksāšanas noteikumu piešķiršanu, jāpārskaita lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstij;

tā kā, atbildot uz lūguma iesniedzējas iestādes pamatotu lūgumu, lūguma saņēmējai iestādei, ja tās dalībvalstī spēkā esošie noteikumi to pieļauj, jānodrošina veikt nodrošināšanas pasākumus, lai garantētu lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstī radušos prasījumu piedziņu; tā kā šādiem prasījumiem lūguma saņēmējas iestādes dalībvalstī nav dodamas nekāda veida priekšrocības;

tā kā iespējams, ka prasījuma piedziņas procesa laikā lūguma saņēmējas iestādes dalībvalstī, ieinteresētā persona var apstrīdēt prasījumu vai lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstī izsniegtu dokumentu, kas ļauj piedziņas izpildi; tā kā tādos gadījumos būtu jānosaka, ka ieinteresētajai personai, apstrīdot prasījumu, jāiesniedz pieteikums lietas izskatīšanai lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalsts kompetentā iestādē un ka lūguma saņēmējai iestādei jāaptur izpildes procedūra, līdz iepriekšminētā iestāde pieņem lēmumu;

tā kā būtu jānosaka, ka dokumentus un informāciju, ko dara zināmus, sniedzot savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā, nedrīkst izmantot citiem nolūkiem;

tā kā ar šo direktīvu nevajadzētu ierobežot konkrētu dalībvalstu savstarpējo palīdzību, ko tās sniedz saskaņā ar divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem vai norunām;

tā kā svarīgi nodrošināt savstarpējās palīdzības veiksmīgu norisi un tādēļ jāparedz Kopienas procedūra, ar kuru noteikt praktisku kārtību palīdzības sniegšanai atbilstošā laika periodā; tā kā jāizveido komiteja, kas šajā jomā organizētu ciešu un efektīvu sadarbību starp dalībvalstīm un Komisiju;

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šajā direktīvā noteiktas normas, kas jāiestrādā dalībvalstu normatīvos un administratīvos aktos, lai katrā dalībvalstī nodrošinātu 2. pantā minēto prasījumu piedziņu, kas radušies citā dalībvalstī.

2. pants

Šī direktīva attiecas uz visiem prasījumiem, kas saistīti:

- a) ar atlīdzību, intervenci un citiem pasākumiem, kas ir daļa no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda pilnīgas vai daļējas finansēšanas sistēmas, ieskaitot summas, kas iekasējamas saistībā ar šādām darbībām;
- b) ar lauksaimniecības maksājumiem tādā nozīmē, kā noteikts Lēmuma 70/243/EOTK, EEK, *Euratom* 2. panta a) apakšpunktā un Pievienošanās akta 128. panta a) apakšpunktā;
- c) ar muitas nodokļiem tādā nozīmē, kā noteikts minētā Lēmuma 2. panta b) apakšpunktā un Pievienošanās akta 128. panta b) apakšpunktā;
- d) ar procentiem un izmaksām, kas saistītas ar iepriekšminēto prasījumu piedziņu.

3. pants

Šajā direktīvā:

- "lūguma iesniedzēja iestāde" ir kādas dalībvalsts kompetentā iestāde, kura iesniedz palīdzības lūgumu attiecībā uz 2. pantā minētajiem prasījumiem;
- "lūguma saņēmēja iestāde" ir kādas dalībvalsts kompetentā iestāde, kurai palīdzības lūgumu adresē.

4. pants

1. Pēc lūguma iesniedzējas iestādes lūguma saņēmēja iestāde sniedz informāciju, kas lūguma iesniedzējai iestādei ir noderīga prasījumu piedziņā.

Lai minēto informāciju iegūtu, lūguma saņēmēja iestāde izmanto pilnvaras, ko tai paredz dalībvalsts normatīvi un administratīvi akti, ko piemēro līdzīgu prasījumu piedziņā, kas radušies iestādes dalībvalstī.

2. Lūgumā sniegt informāciju norāda tās personas vārdu un adresi, uz kuru attiecas piegādājamā informācija, kā arī prasījuma veidu un lielumu, saistībā ar kuru informāciju lūdz.

3. Lūguma saņēmējas iestādes pienākums nav sniegt informāciju:

- a) kuru tā nevarētu iegūt, lai piedzītu prasījumus, kas radušies tās dalībvalstī;
- b) kura atklātu kādus komerciālus, rūpnieciskus vai profesionālus noslēpumus vai
- c) kuras atklāšana varētu ietekmēt attiecīgās valsts drošību vai sabiedrisko kārtību.

4. Lūguma saņēmēja iestāde informē lūguma iesniedzēju iestādi par informācijas atteikuma iemesliem.

5. pants

1. Pēc lūguma iesniedzējas iestādes lūguma un saskaņā ar lūguma saņēmējas iestādes dalībvalstī spēkā esošajām tiesību normām attiecībā uz līdzīgu dokumentu vai lēmumu paziņošanu, lūguma saņēmēja iestāde paziņo adresātam visus dokumentus un lēmumus, tostarp tiesas dokumentus un lēmumus, kas izdoti lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstī un kas attiecas uz kādu prasījumu un/vai tā piedziņu.

2. Lūgumā paziņot norāda adresāta vārdu un adresi, paziņojamā dokumenta vai lēmuma veidu un priekšmetu, ja vajadzīgs, arī parādnieka vārdu un adresi, kā arī prasījumu, uz kuru šis dokuments vai lēmums attiecas, un jebkādu citu noderīgu informāciju.

3. Lūguma saņēmēja iestāde tūlīt informē lūguma iesniedzēju iestādi par darbībām, kas veiktas saistībā ar tās lūgumu paziņot, it īpaši, norādot dienu, kurā attiecīgais dokuments vai lēmums nodots adresātam.

6. pants

1. Pēc lūguma iesniedzējas iestādes lūguma un saskaņā ar lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts normatīviem un administratīviem aktiem attiecībā uz dalībvalstī radušos līdzīgu prasījumu piedziņu, lūguma saņēmēja iestāde piedzen prasījumus, par kuriem sastādīts dokuments, kas atļauj piedziņas izpildi.

2. Šādā nolūkā jebkuru prasījumu, par kuru iesniegts piedziņas lūgums, pielīdzina prasījumiem lūguma saņēmējas iestādes dalībvalstī, izņemot gadījumus, kas paredzēti 12. pantā.

7. pants

1. Lūgumam veikt prasījuma piedziņu, ko lūguma iesniedzēja iestāde adresē lūguma saņēmējai iestādei, jāpievieno lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstī izdots dokuments, kas atļauj piedziņas izpildi, oficiāls eksemplārs vai apstiprināta kopija un, vajadzības gadījumā, arī citu prasījuma piedziņai nepieciešamo dokumentu oriģināli vai apstiprinātas kopijas.

2. Iesniedzēja iestāde var izteikt lūgumu veikt piedziņu tikai tad, ja:

- a) prasījumu un/vai dokumentu, kas atļauj piedziņas izpildi neapstrīd lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstī;
- b) tā savā dalībvalstī ir piemērojusi prasījuma piedziņas procedūru, ko var īstenot, pamatojoties uz panta 1. punktā minēto dokumentu, bet veikto pasākumu iznākumā prasījums nav pilnībā apmaksāts.

3. Lūgumā veikt prasījuma piedziņu norāda attiecīgās personas vārdu un adresi, prasījuma veidu, pamata summas, procentu un citu izmaksu apjomu, kā arī jebkādu citu būtisku informāciju.

4. Lūgumā veikt prasījuma piedziņu iekļauj arī lūguma iesniedzējas iestādes paziņojumu, kurā norādīta diena, no kuras iespējama prasījuma piedziņas izpilde saskaņā ar lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstī spēkā esošām tiesību normām, un kurā apstiprināts, ka ievēroti šī panta 2. punkta nosacījumi.

5. Tiklīdz lūguma iesniedzējai iestādei kļūst zināma jebkāda informācija, kas saistīta ar lietu, uz kuras pamata ir iesniegts lūgums veikt prasījuma piedziņu, lūguma iesniedzēja iestāde nosūta šādu informāciju lūguma saņēmējai iestādei.

8. pants

Dokumentu, kas atļauj piedziņas izpildi, ja tas vajadzīgs un saskaņā ar lūguma saņēmējas iestādes dalībvalstī spēkā esošiem noteikumiem, šajā dalībvalstī pieņem, atzīst, papildina vai aizstāj ar dokumentu, kas atļauj piedziņas izpildi šajā teritorijā.

Šādai pieņemšanai, atzīšanai, papildināšanai vai aizstāšanai jānotiek pēc iespējas drīzāk pēc dienas, kad saņemts lūgums veikt prasījuma piedziņu. Minēto pieņemšanu, atzīšanu, papildināšanu vai aizstāšanu nevar atteikt, ja dokuments, kas atļauj piedziņas izpildi lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstī, ir formāli pareizi sastādīts.

Ja kāda no šīm formalitātēm kļūst par iemeslu prasījuma vai dokumenta, kas atļauj piedziņas izpildi, pārbaudei vai apstrīdējumam, tad jāpiemēro 12. pants.

9. pants

1. Prasījumus piedzen lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts valūtā.

2. Ja to pieļauj normatīvie un administratīvie akti, kas ir spēkā lūguma saņēmējas iestādes dalībvalstī, kā arī pēc apspriešanās ar lūguma iesniedzēju iestādi, lūguma saņēmēja iestāde var piešķirt parādniekam maksāšanas termiņu vai samaksu pa daļām. Jebkādi procenti, ko par šādu papildus piešķirtu laiku iekasē lūguma saņēmēja iestāde, jāpārskaita lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstij.

Tāpat lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstij jāpārskaita arī jebkādi citi procenti, ko iekasē par novēlotu samaksu saskaņā ar lūguma saņēmējas iestādes dalībvalstī spēkā esošiem normatīviem un administratīviem aktiem.

10. pants

Prasījumiem, kas jāpiedzen, lūguma saņēmējas iestādes dalībvalstī nepiešķir nekāda veida priekšrocības.

11. pants

Saņēmēja iestāde tūlīt informē lūguma iesniedzēju iestādi par darbībām, ko tā veic saistībā ar lūgumu veikt prasījuma piedziņu.

12. pants

1. Ja prasījuma piedziņas procedūras gaitā prasījumu un/vai dokumentu, kas atļauj piedziņas izpildi, kas izsniegts lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstī, apstrīd kāda ieinteresētā puse, tad tā iesniedz pieteikumu lietas izskatīšanai lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalsts kompetentā iestādē saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību normām. Iesniedzēja iestāde par to paziņo lūguma saņēmējai iestādei. Saņēmējai iestādei par pieteikumu var paziņot arī ieinteresētā puse.

2. Tiklīdz lūguma saņēmēja iestāde vai nu no lūguma iesniedzējas iestādes, vai arī no ieinteresētās puses ir saņēmusi 1. daļā minēto paziņojumu, tā aptur piedziņas izpildes procedūru, kamēr nav zināms kompetentās iestādes lēmums konkrētajā lietā. Ja lūguma saņēmēja iestāde uzskata par nepieciešamu un neietekmējot šīs direktīvas 13. pantu, lūguma saņēmēja iestāde var veikt nodrošināšanas pasākumus, lai varētu garantēt prasījuma

piedziņu, ja vien lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts likumi vai noteikumi pieļauj šādu darbību attiecībā uz līdzīgiem prasījumiem.

3. Ja apstrīd piedziņas izpildes pasākumus, kas veikti lūguma saņēmējas iestādes dalībvalstī, tad pieteikumu lietas izskatīšanai iesniedz šīs dalībvalsts kompetentā iestādē saskaņā ar tās likumiem un noteikumiem.

4. Ja kompetentā iestāde, kurā iesniegts pieteikums lietas izskatīšanai saskaņā ar šī panta 1. daļu, ir tiesa vai administratīvā tiesa, tad šīs iestādes lēmums, ja tas ir labvēlīgs lūguma iesniedzējai iestādei un pieļauj prasījuma piedziņu lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalstī, ir "dokuments, kas atļauj piedziņas izpildi" šīs direktīvas 6., 7. un 8. panta nozīmē, un prasījuma piedziņa notiek, pamatojoties uz šo lēmumu.

13. pants

Pēc lūguma iesniedzējas iestādes pamatota lūguma saņēmēja iestāde veic nodrošināšanas pasākumus, lai garantētu prasījuma piedziņu, ja to pieļauj lūguma saņēmējas iestādes dalībvalsts likumi un noteikumi.

Lai īstenotu šā panta pirmās daļas noteikumus, 6. pantu, 7. panta 1., 3. un 5. punktu un 8., 11., 12., un 14. pantu piemēro pēc analogijas.

14. pants

Saņēmējai iestādei nav pienākums:

- a) sniegt 6. un 13. pantā paredzēto palīdzību, ja parādnieka stāvokļa dēļ prasījuma piedziņa radītu nopietnas ekonomiskas vai sociālas grūtības lūguma saņēmējas iestādes dalībvalstī;
- b) uzņemties prasījuma piedziņu, ja lūguma iesniedzēja iestāde savas dalībvalsts teritorijā nav izmantojusi visus prasījuma piedziņas līdzekļus.

Saņēmēja iestāde informē lūguma iesniedzēju iestādi par palīdzības atteikuma iemesliem. Šādu pamatotu palīdzības atteikumu dara zināmu arī Komisijai.

15. pants

1. Jautājumi, kas attiecas uz noilguma termiņiem, pakļauti tikai lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalsts tiesību normām.

2. Ja piedziņas pasākumi, ko lūguma saņēmējai iestāde veic saskaņā ar palīdzības lūgumu, apturētu vai pārtrauktu noilgumu saskaņā ar lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalsts tiesību normām, uzskata, attiecībā uz šo, ka pasākumi veikti šajā dalībvalstī.

16. pants

Dokumentus un informāciju, ko lūguma saņēmējai iestādei nosūta, ievērojot šo direktīvu, lūguma saņēmēja iestāde var tālāk pazinot tikai

- a) personai, kas minēta palīdzības lūgumā;
- b) personām un iestādēm, kas atbild par prasījumu piedziņu, un tikai tādos nolūkos;
- c) tiesu iestādēm, kas nodarbojas ar prasījumu piedziņas lietām.

17. pants

Palīdzības lūgumiem un ar tiem saistītajiem dokumentiem pievieno tulkojumu lūguma saņēmējai iestādes dalībvalsts valstī valodā vai vienā no valsts valodām, neierobežojot lūguma saņēmējai iestādes tiesības atteikties no šā tulkojuma.

18. pants

Dalībvalstis viena pret otru atsakās no atlīdzības par izmaksām, kas radušās, sniedzot šajā direktīvā paredzēto savstarpējo palīdzību.

Tomēr lūguma iesniedzējas iestādes dalībvalsts paliek atbildīga attiecībā pret lūguma saņēmējai iestādes dalībvalsti par izmaksām, kas radušās nepamatotu darbību rezultātā, ja darbības izradījušās nepamatotas prasījuma būtības dēļ, vai arī tādēļ, ka lūguma iesniedzējas iestādes izdots dokuments nav bijis spēkā.

19. pants

Dalībvalstis viena otrai iesniedz sarakstus ar tām iestādēm, kas ir pilnvarotas izvirzīt vai saņemt palīdzības lūgumus.

20. pants

1. Ar šo direktīvu izveido Piedziņas komiteju (še turpmāk — “komiteja”), kurā darbojas dalībvalstu pārstāvji, kā arī Komisijas pārstāvis kā priekšsēdētājs.

2. Komiteja apstiprina savu reglamentu.

21. pants

Komiteja var izskatīt visus jautājumus, kas attiecas uz šās direktīvas piemērošanu, kurus izvirza tās priekšsēdētājs pats pēc savas iniciatīvas vai pēc kādas dalībvalsts pārstāvja lūguma.

22. pants

1. Saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktā paredzēto procedūru pieņem sīkākus noteikumus attiecībā uz to, kā īstenot 4. panta 2. un 4. punktu, 5. panta 2. un 3. punktu, 7. panta 1., 3. un 5. punktu, 9. un 11. pantu un 12. panta 1. punktu, kā arī konversijas noteikumus, piedzīto summu pārskaitīšanas noteikumus un noteikumus par konkrētu minimālo prasījuma summu, saistībā ar kuru var iesniegt palīdzības lūgumus.

2. Komisijas pārstāvis komitejai iesniedz apstiprināmo pasākumu projektu. Komiteja sniedz atzinumu par šo projektu termiņā, ko nosaka priekšsēdētājs atkarībā no jautājuma steidzamības. Atzinumu pieņem ar 41 balss vairākumu, un dalībvalstu balsis skaita tā, kā noteikts Līguma 148. panta 2. punktā. Priekšsēdētājs balsošanā nepiedalās.

3. a) Komisija pieņem priekšlikuma pasākumus, ja tie saskan ar komitejas atzinumu.

b) Ja priekšlikuma pasākumi nesaskan ar komitejas atzinumu vai ja atzinumu nesniedz, Komisija nekavējoties iesniedz Padomei priekšlikumu par pasākumiem, kas jāpieņem. Padome lemj ar kvalificētu balsu vairākumu.

c) Ja Padome trīs mēnešu laikā pēc priekšlikuma iesniegšanas nav pieņēmusi lēmumu, pasākumus, par kuriem iesniegts priekšlikums, pieņem Komisija.

23. pants

Šīs direktīvas noteikumi nav šķērslis plašākai savstarpējai palīdzībai tagad vai nākotnē starp atsevišķām dalībvalstīm saskaņā ar nolīgumiem un norunām, ieskaitot nolīgumus un norunas par tiesas aktu un ārpustiesas aktu paziņošanu.

24. pants

Dalībvalstis veic pasākumus, lai līdz 1978. gada 1. janvārim pielāgotos šai direktīvai.

26. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

25. pants

Katra dalībvalsts informē Komisiju par pasākumiem, ko tā veic, piemērojot šo direktīvu. Komisija šo informāciju dara zināmu citām dalībvalstīm.

Briselē, 1976. gada 15. martā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

R. VOUEL
